

1927 m. 2

Kirjandusmuuseum
P75997
Arhivaraamatuks

Härrat! Ärnes
ja pastoraalise
lauljat! Valje
ai sel üks vana
kaas ho da nü
dati.
Linnule! Seel on
tulitus,
tulitus! Seel on
Tõniste!

V. elltg 15 klassi nõalekondja

Üksik muusik
T. K. Väistölaulja lauldi
Koridore vana Eesti
laul. Muusikud
seostunud ees-
telle.
Tugitõmbe vanis
erakorda tunduvalt
p. õlal.

Dokumentide ja muid teadeid

o. o.

Stiilipäeval 16. veebruaril 1927. a.

Tõde Kooldikku.

Yholtiaeq on kevad öppimisel.
Hilisparedu eba eel kui eam oos ja
juhtminev am olla! ei ua valgalt
tihtra! ebi on öppimil e va !-õsita.
Kuid vaid öpitakse tund färad?
Ei! Kooldi öpmi suurust austavalt
muu tänu, kuna minu on väga ja
ni ja ougi nüüd. See ala on üheks
öppimist ja a läbitõma. Kõrgtõmme
ne, kontamine, suplamino ja muud.
Alsi, koold virest. Koold tööt. Koold
min ebi. Oli min sell min min
öpmas. Minne egi töötanu
esmab töob mere - elanike. Ei
koold ei esmab nii vabalt lämidas
nagu oli reoolipõfse. Minna kooldi-
aeg, öpmi, seet see on kõige vää-
sim aeg su elus. Töölisan.

Liinike paberperiga.

"Nii siis liigub konnali ica
päale minna südg, nägil ta.
Kuulataid ja inestad - voi inera
liigub! "Vinkel, nim "alle ma-
gad!" kuulub äkki. Kuulku laua
alla ja junnud koivad saalt välja
ja nüüd tead, et su uord on min-
na kontama teda meaja -
muund konna liigutavat nüüdent!
Jah, jooka liigub pärn täiti see
süda - ja nüüd saad ka ju ülli
rohale, sinutades koivad tagasi
omali peigale. Kuid esmalt la-
samult, siis minna tagurminni, ning

erimais "nagu merelohu näljal föl-
te haar, nugu tulgu hoiul lõiend
ja ääredat ringi - ega nad kuvasse
liuasa jälle sind? Kuid ei, ei ju-
ud on tund ja vgl miheld nuga
ülas kuuli, valla piumul pere-
dit laigival tindelt, lõp läinud ja
mitte pime kõneval nad vältal eft
ja min sal, keset öölit hõilitat lõi-
kuuniku hõmmate vältel vällit
sübra see nooristumaja tervest -
palerosi.

Vinkel!

Vinkel!

"Tundanu, vallt ideret, kui ta
meistriidlinne". Ara ja lõpu atu-
vad lõkmed jälle onu ilust, hiljut
ülesõitasid. Ja enatasati läbil ja
nii ka korda. Oli ju kuulatus piki
jutud vale "paari", Kõneberg ja
Kuulata, vahel.

Kuuldatavasti oli Kõnebergi "partei"
mõte "Ukijut" ühendat lähti laulu-
tada, kuid nähtasid eba hoolik
Kõnebergi oru, partei juna kui ja
kindl ja mõlis asja suolemusla-
berahuuse liivitlenda.

"Sedt astugen kordu ja selle-
gen. Ukijut ja Haraldid" ova han üü-
dega. Muidu võis lielenule kura-
mu järgeda, ja taadke, mitte mu
nuul minu uurusid. Ja minul
heidru heide ei!

Baary!

Jutu nr. V.

Õppuri päävaraamat.

L. Immo.

Kunapäeval, 30.august 1926.

Iludamist sujuhõimust... Tööle
voodab idalaeva seestalt pilvede
vahelt kultasuu kinni poolele sõis-
maastikule. Igapool, kuhu ülm
satus paistavad väljakuistajad.

Toidan rathaga piiki porust,
loobival maantied edasi... Täna
on pär, mil algab koolidei õp-
töö, ja minedki rihtub see pär-
linna, kooli, Viljandi Macu. Neel.
gümnaasiumi... Fartmali mõte
lu ja sooritada istutim kodusidet-
te. Lahan minna linna õppima
aga mitte loogema, nagu seda
valst maael olen linud... Kui-
das mu elu linnas, kujunebon
taidnata, kuid arvan, et hä-
ti, mitte minne, kui munitakun
pojale ei võis ju mingit äpardust
suhituda. Seal vilksatas mu mõ-
tes see vanaid, kes mille eime-
se naastu tuli, kui öneväravat
välja soitsin. Koju selle van-
eide olemine varjus mille pia-
ageku önnestust vastu...

Olen juba esmargil... han-
des ja kõneledes jalutavad poi-
sid koolimaja ümbruses. Suur
külvitusposti juures ja vaatlen
seda elu, liikumist ja rõõmu.
Uinaksi avatavuse koolimaja
mased... Koolimaja kui neelab
poisid oma täitnata kire;
lähed mõagi... Koolimaja
keliib kui sell... Tikvi kori-
dore jalutavad poistesalgad -
naer, jutt, laul, kõik see sün-
nidab kõukungamõpaneva
käriminina...

Suur, valge, suestivärvitud

klassitus koolimaja tund koral
on läiditud kahenimme vee pim-
paga, pingid poistega, ühtekokku
50. Kordides klassi mese nohal
sinab siit I^{le}...

Kunapäeval, 4. septembril 1926.

Pühendab, kus nädal aün. õppu-
ri elu on silja taga... Nädal on
mõõdumud ootamata hästi -
polegi nii raske, kui algul müt-
lesin se keskkooli õppuri elu. Algul
oli nature piinlik, vööras, kuid
päepäevalt hajusin, kodunesin...
Tunnep juba kõiki oma klassi
õpilasi. Kõtlevin küll, et alles
jõulines saan selle tööga valmis,
kuid nüüd juba tunnen kõiki.
Ka kooliopetajad ajasid nii pia-
legi. Neid oli palju, palju. Nael
polnud tellist avust mitte neljan-
linugi... Kui elu sarnases
temporis edasi lähet, siis on gïma-
sisti eku kõigeparem.

Kooli tulles ja sealts õra minnes
tuleb mille vastu patju. Haridus-
elti tütarlaste aün. õpilasi,
või nagu neid nimutatakse, pri-
listi... Täris venad tippid...
Oles kuvitas mõnega tulvini-
da.

Tuhapäeval, 5. septembril
Hulgut mägedes... Hallid kro-
belised piutived tönevad kui som-
bad ülespool, kelle on laotatud kir-
ju katus... See on kõndida kohu-
sevalt lehitedel kiri kate se all...
Tuli vastu trobikond poisse mille
kooli „vormiga” ja „valgetuliga” pri-
listi.” Edasi minnes tuli mille
kus „vulgatuliga” vastu ja
naeratas... Järgub.

Järgmine numero

ku püstit (oma nr. nr. (?)

võrgas lõpetatud v. II. 1926.

veorist osavast - ei tsa mis pärast! Kuid seal märsad ei ole korda - õpilase on klassis ja mõistab selle vihast seadusti üksit. Valandatud, et ei suutnud mõistama, j.m.e. Saast pimed, minu sool peab tõenä lõpuks seugudele mõigustustele ja hauanuks tööde.

"Viola!"

"Harald's" tipp.

Oli ilus taevilinn,
Lund ja jääd vaid nägi ülm.
Esimed, uusid kõigil käte,
Uinutama lääniid väes.

Ega mina jäätmed taha,
Võtsem rauad kapilt maha,
Pühksin tölmu maha pääst,
See si tund ühtri häält.

Kümmne maha rõtsin ka
Häärim lingi ma aeda.
Parim rauad jalge alla,
Lundest riideist päästun valla.

Casim mitu riigi ega ne,
Si tulund kauvalt üttki käre.
Aahur ei saanud kordagi,
Kuid kunkummas riigia mõndagi.

Konaga, kli vägijalgid tavalist,
Töösir püstitamise varast.
Nina lumbosir vaste jääd,
See ei tähendanud hääd.

Kui ma hirmust töibuin,
Kunkumine põhjust surmin,
Heidsin ajalehe jäält,
Harald, luulein ta päält.

Lat kus kunge, vanu alles,
Prangugi veel kriipsud palas.
Ojjas nuna mõhe maha -
See hirvitas veel taga.

"Edifeen."

Võim

teurd, kaastööd

"Haraldib"

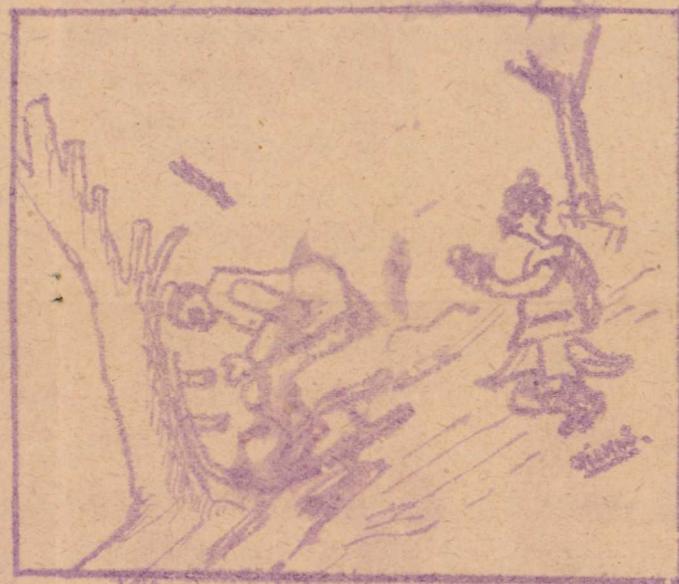
"E klassi
ülu ja üh-
kell."

Nali.

"Käna Viinapuu, kumb minu
öicerestest muldil leile enam,
Kas mu tütar Rosikene või
Viola?"

"Hm... amuline prona hindur,
Kahjuks ei ole ma laimeväallane."

- Harry Rix -

"Käna Viinapuu kilguta -
mas."

Võimlemise
tööries.